

мѣ заповѣда съ име Божіе да се остави непремѣнно отъ свое то лошако намѣреніе, а онъ молчейки, и какво то кога се сѣмнѣва, или оправдайки себе, показѣвасе, че не се остави отъ това намѣреніе: тогавъ должнъ е дѣховникъ не токмо да мѣ не даде прощеніе за право исповѣданнѣ те грѣховы, и да го не разрѣшава (понеже, ако се не кае человекъ и ако се не остави отъ всички те си беззаконіа, таква исповѣдь не е правилна).

кѣ. Не токмо намысленно то зло, кое то има да се направи до послѣ, должни са свѣщенницы да оваклаватъ, но и направеннѣтъ веке въ народъ согласнѣ, какво то на примѣръ; ако нѣкой измыслилъ (лжливко) чѣдо съ каковъ ли да быде начинъ, или ако учинилъ това лжливко и лѣково, а послѣ потоа ако да разгласи това лжливко чѣдо, кое то простый и малоразсѣднѣй народъ пріима за истина, и той измыслитель послѣ потоа ако овави на исповѣдь свой измыслъ а расказаніе за това не покаже, и да расказатъ народѣ лжлата (зѣда не ѡ пріиматъ за истина кон то незнаатъ). не обѣщавасе: а там лжла, что по невѣдѣнію се пріима за истина, ако начне да се примѣшава въ